

Tittel: Faldaas formidler poesi

Ingress: Iscenesettelsen av Chrysostomidis lyrikk speiler stor respekt for den avdøde poeten.

Av: Elisabeth Leinslie

Alle Vil Til Himmelen

Av: Kyriakos Chrysostomidis

Regi og skuespill: Morten M. Faldaas

Kyriakos Chrysostomidis flyktet fra Hellas til Norge etter militærkuppet i 1967. Her til lands virket han som både lyriker, forlegger, oversetter, gallerist, og teknikker og scenemester ved Nationalteatret. I *Alle Vil Til Himmelen* er det *lyrikeren* Chrysostomidis det fokuseres på.

Morten Faldaas har bearbeidet to lyrikksamlinger for scenen. Resultatet er blitt en vennlig og ærlig hyllest til en avdød poet. En poet hvis interesse og engasjement for mennesker, samfunn og politikk gjenspeiles med forsiktighet på scenen.

Respekt for materialet

Morten Faldaas har sagt at hans respekt for dette materialet er så stor at han er redd det vil begrense arbeidet. Og forestillingen lyser oversvømmende respekt. Noe som gjør verket mer beskjedent enn nødvendig. Det Chrysostomidiske temperament og engasjement må her vike for en forflatet og stillferdig utgave av hans tekster.

På den annen side presenterer Faldaas dette krevende tekstmaterialet med sterk tilstedeværelse, ærbødig vennlighet og varme. Hans nedtonede og naturlige spill fremhever teksten som det ubestridte hovedelementet i forestillingen. Underliggende elementer som scenografi og lyd benyttes symbolsk eller for å angi lokalisering.

Forestillingens deler flettes sammen og skaper et overgripende tema om å tørre å være tilstede i sitt eget liv og sin egen tid, og å tørre å bevege seg videre. - Altfor mange glemmer sin fortid, skriver Chrysostomidis, vi må tørre å se tilbake, bruke våre minner og erfaringer til å bevege oss videre. Bare gjennom alle delene skapes vår helhet.

Tekstformidling

Iscenesettelsen er en fin måte å gjøre publikum kjent med Chrysostomidis tekster. Men, for meg er det vanskelig å se hva den tilfører hans poesi. Forestillingens sterke karakter av å være en hyllest til den avdøde, blokkerer for en utvidelse og aktualisering av tekstmaterialet. Noen tilskuere ble synlig sterkt berørt av forestillingen, men det var også de som kjente Chrysostomidis mens han levde. Jeg (som ikke kjente han) gikk hjem med en varm følelse i magen; dette var en flott mann – med kjærlighet for og kritisk blick på verden, tenkte jeg. Bortsett fra det var jeg ganske så uanfektet.